

COMENTARIU

NAȘTEREA MÂNTUITORULUI, ÎN SECOLUL XXI

DARCO-ANTONIO PELICI,
Teologie Pastorală anul IV

„*«Unde este Împăratul iudeilor, Cel ce S-a născut? Că am văzut la răsărit steaua Lui și am venit să ne închinăm Lui». Și, auzind, împăratul Irod s-a tulburat și, chemând în ascuns pe magi, le-a spus: «Duceți-vă și cercetați cu de-amănuntul despre Prunc; dacă Îl veți găsi, vestiți-mă, ca să mă duc și eu să mă închin Lui»»*”(Matei 2, 1-3, 7-8)

După o perioadă pandemică ne apropiem încetul cu încetul de marele praznic al Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos în Betleemul Iudeii, așa cum proorocește Sfântul Arhanghel Gavriil cu nouă luni înainte de acest eveniment haric: „*Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!*”

Sfânta Fecioară Maria născându-l pe Hristos în iesle este nevoită să fugă în Egipt de mânia regelui Irod la îndemnul îngerului trimis de Dumnezeu lui Iosif, deoarece dorea să Îl omoare pe Mântuitorul. Pruncul a fost păzit în acea regiune cu mare grijă și strictete de către cei doi până la moartea lui Irod, apoi după cele întâmplate, a fost adus în pământul lui Israel, dar a mers să locuiască în Nazaret.

După cum observăm cu ochii noștri duhovnicești, ca mulți dintre copiii ce vin pe acest pământ, Mântuitorul nu a avut parte de o naștere ușoară. Cu toate acestea, Dumnezeu a rânduit cu unicul Său Fiu atât de frumos toate cele întâmplate ca să putem avea un model călăuzitor mântuirii noastre, un model demn de urmat pentru toți creștinii de pretutindeni. Prin firea umană a Mântuitorului Hristos noi putem desprinde învățătura că deși fiind pironit pe Cruce cu mâinile întinse, deloc întâmplător, ca să ne arate dragostea pe care o poarta tuturor și mai ales îmbrățișarea pe care ne-o oferă cu atâta iubire cerească cum noi nu putem oferi vreodată. Chiar dacă îl mâhnim pe Dumnezeu și cădem în deznădejde din cauza unor întâmplări din viața noastră, El ne aștepta ca noi să ne îndreptăm fața și mintea către comuniunea cu Hristos și să putem dobândi viața cea veșnică.

Într-o lume în care avortul este la cote maxime și traiul vieții devine tot mai costisitor, nu trebuie să ne pierdem nădejdea în Dumnezeu, pentru că El

este singurul care ne poate ajuta să trecem peste toate aceste încercări. Trebuie să rămânem tari în credință, în ajutor față de aproapele nostru și mai ales să nu disperăm după cele lumești, pentru că noi avem nevoie de hrană duhovnicească, cerească. Prin postul pe care îl ținem în această perioadă ne putem apropia tot mai mult de aceasta hrană, o hrană fără de care nu putem trăi: *„Să nu credem că numai prin lucruri materiale îi putem fi de folos săracului. Trebuie să-i oferim și hrană duhovnicească. De multe ori, chiar și sufletul nostru este întemnițat, este sărac și gol în fapte bune.”*(Parintele Efrem Filotheitul)

Fie ca Praznicul Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos să sădească în noi sămânța cea bună, cuvântul lui Dumnezeu celui viu și plin de adevăr, iar cu frica de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste să ne apropiem de sângele și trupul Mântuitorului Hristos să putem primi cu sufletul deschis acest praznic în sufletele noastre acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.